„Gazeta Lwowska" z dodatkiem urzędowym wychodzi codziennie o 3ciej godzinie po południu, z wyjątkiem świąt uroczystych i niedzieli. Co sobota wychodzi „Dodatek tygodniowy".
Prenumerata wynosi z przesyłką pocztową na rok cały 16 złr., na kwartał 4 złr., na miesiąc 1 złr. 35 c. Miejscowa na rok 12 zł na kwartał 3 złr., na miesiąc 1 złr.

GAZETA LWOWSKA.

Za inseraty i artykuły nadesłane od jednego wiersza: pierwszy raz 6 c., drugi i trzeci po 5 c. Należytość stęplowa od każdej insercyi 30 cent.
Przesyłki (franco) odbiera Administracya Gazety Lwowskiej. Numer pojedyńczy w Expedycyi Gazety (Ulica Wałowa Nr. 370) 5 c.
Reklamacye wolne od opłaty pocztowej.

Prenumerata na „Dodatek tygodniowy" osobno wynosi rocznie: w miejscu 4 złr., z przesyłką pocztową 5 złr. w. a.

Nr. 15. Poniedziałek 20. Stycznia 1868. Rok wydania 58.

Telegram Gazety Lwowskiej.

Wiedeń, 20. stycznia. Delegacya dla krajów z tej strony Litawy zebrała się wczoraj w południe Kanclerz państwa oznajmił, że Jego Cesarska Mość dziś przyjmować będzie delegacyę i wezwał kardynała Rauschera, ażeby jako najstarszy wiekiem zajął krzesło prezydenta, kardynał Rauscher w przemowie swojej podniósł ważność delegacyi jako ogniwa jedności monarchii, poczem przystąpiono do wyboru prezydenta. Hr. Antoni Auersperg wybrany prezydentem, dep. Kaiserfeld wice-prezydentem. Prezydent w krótkiej przemowie oświadczył, iż się spodziewa po patryotyzmie członków pomyślnego rozwiązania ważnych zadań i chętnej pomocy ze strony delegacyi węgierskiej. Potem wybrano komisyę do wypracowania regulaminu.

Część urzędowa.

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z d. 14. stycznia b. r. raczył najmiłościwiej nadać nadkomisarzowi pierwszej klasy przy dyrekcyi policyi we Lwowie i radcy cesarskiemu Franciszkowi ze Smidek Smidowiczowi charakter radcy policyi z uwolnieniem taxy.

Taaffe.

Ministeryum rolnictwa, którego zakres działania w myśl najwyższego postanowienia z d. 11. stycznia b. r. obejmuje sprawy kultury krajowej i górnictwa, rozpoczęło swoje czynności urzędowe.

Bióra ministerstwa znajdują się na drugiem i trzeciem piętrze w zabudowaniu zakładu św. Barbary, ulica pocztowa Nr. 8.

Minister rolnictwa
Alfred hr. Potocki m. p.

Jego c. k. Apostolska Mość najwyższem postanowieniem z d. 11. stycznia b. r. raczył najmiłościwiej nadać radcy sekcyi i drugiemu sekretarzowi przy b. kancelaryi konferencyi ministeryalnych Alfredowi Hueber posadę radcy ministeryalnego i sekretarza rady ministeryalnej królestw i krajów reprezentowanych w radzie państwa a radcy sekcyi w ministerstwie spraw wewnętrznych Antoniemu Artus posadę szefa kancelaryi prezydyalnej tejże rady ministrów a oraz tytuł i charakter radcy ministeryalnego z uwolnieniem od tax.

Auersperg, m. p.

Dnia 18. b. m. wyszedł z c. k. nadwornej i rządowej drukatni w Wiedniu i rozesłany został IV. zeszyt dziennika ustaw państwa.

Zeszyt ten zawiera:

Nr. 7. Rozporządzenie ministerstwa skarbu z d. 13. stycznia 1868, ogłaszające spis tych urzędów celnych przy kolejach żelaznych położonych, które są upoważnione do używania w obrocie pomiędzy Austryą a niemieckim związkiem celnym ułatwionego postępowania celnego w Art. 17. traktatu z 11. kwietnia 1865.

Część nieurzędowa.

Z powodu żałobnego obrzędu sprowadzenia zwłok Cesarza Maxymiliana do stolicy Austryi zamieszcza „Wiener Abendp." z dnia 18go b. m. na czele następujący artykuł: „Żałobna uroczystość, której widownią jest teraz stolica państwa, rozbudza znowu w każdej piersi te bolesne uczucia, które czas może wprawdzie ułagodzić, ale zatrzeć nigdy nie potrafi. Z współczuciem, którego źródłem jest miłość dla dynastyi płonąca w sercu każdego Austryaka, a teraz spotęgowana jeszcze potęgą tragicznego wypadku — zwraca się wszystkich zwrok pełen smutku ku trumnie, która kryje zwłoki najdostojniejszego członka starożytnego domu cesarskiego, członka, którego skronie uwieńczyła historya wieńcem laurowym bohatera i koroną cierniową męczennika — tysiące spoglądają łzawem okiem na pogrążoną w żalu najdostojniejszą rodzinę, która przy marach zgasłego przedwcześnie spłaca dług miłości. Ogólne usposobienie, znajdujące godny wyraz we wszystkich publicznych organach, jest zarazem wzniosłem świadectwem tkwiącej głęboko w sercu całej stolicy szczerej lojalności, tej stolicy, która w tej chwili jest niejako zwierciadłem uczuć całej monarchii. Oby to współczucie było pocieszeniem dla tych, których już z prawa natury boleść najmocniej przygniata. Miłość narodu jaśnieje jak brylant w koronie księcia i teraz także przebija swoim blaskiem chmury nieszczęścia. Z tej miłości wypływa modlitwa, którą dzisiaj powtarzają wszystkie usta: Oby ojciec wszego stworzenia miłosierną ręką zagoił tę ranę, którą zadał, i oby jego prawica błogosławiła odtąd zawsze najdostojniejszemu, ukochanemu domowi cesarskiemu!

„Wien. Abdp." z d. 17. b. m. pisze: powtórnie spotykano w ostatnich czasach w korespondencyach wiedeńskich różne zdanie o programie rządu cesarskiego co do polityki zewnętrznej. Nie występowaliśmy przeciwko tym artykułom, z których jeden pojawił się w pewnym węgierskim dzienniku, drugi zaś w pewnej gazecie zagranicznej i przez cała prawie prasę zostały powtórzone, ponieważ one co do głównych zasad trafnie charakteryzowały zapatrywanie się rządu cesarskiego, i ponieważ obawialiśmy się, żeby zbijanie niektórych tylko mylnych szczegółów nie naprowadziło na wniosek, że w ogóle cała polityka rządu cesarskiego i pod względem zasad kardynalnych jest odmienną. Czujemy się jednak spowodowani do oświadczenia, że oba pomienione artykuły nie pochodzą ze źródła urzędowego, a to dla tego, żeby ze zdań mylnych w nich zawartych nie wyciągano wniosków fałszywych o przewodniczących zasadach w polityce rządu cesarskiego.

„Wien. Abdp." pisze: Niektóre dzienniki nazwały zagadkowemi i dwuznacznemi uwagi, które zrobiliśmy ostatniemi czasy o programie zewnętrznej polityki rządu cesarskiego, ogłoszonym w wiedeńskich korespondencyach pewnych dzienników. To zniewala nas do powrócenia raz jeszcze do tej kwestyi. Teraźniejsze kierownictwo zewnętrznej polityki naszego rządu, pomimo wielostronnego nalegania, nie starało się nigdy o to, żeby przez szumne programy ujmować sobie opinię publiczną; postawiło ono stanowczo i wyraźnie jako główną zasadę swego programu utrzymanie europejskiego pokoju, i tej zasady trzyma się we wszystkich zmianach sytuacyi europejskiej, a w pewnych wypadkach ze skutkiem nawet ją urzeczywistniło. Jeżeli w pomienionych artykułach programowych, których chwalebną tendencyę uznajemy, staraliśmy się porobić niektóre poprawki, tośmy chcieli tylko zastrzedz rząd przeciw mylnym wnioskom, jakieby przy zupełnem milczeniu z pewnych nie całkiem słusznych szczegółów tych artykułów mogły być wyprowadzone. Zresztą zbliżające się obrady delegacyi nastręczą tymże najlepszą sposobność przez specyalne interpelacye do pouczenia tak siebie jako też i w ogóle publiczności o zamiarach rządu.

„Pester Lloyd" donosi, że większa część delegatów węgierskich dopiero w niedzielę wieczór odjechała do Wiednia. Jeżeli więc wstępne obrady odbywać się mają już w niedzielę po południu, to zapewnie wielu delegowanych będzie na tych obradach nieobecnych. W Peszcie nie wiedzą także jeszcze nic o mianowaniu hr. Andrassego komisarzem królewskim dla węgierskiej delegacyi. Zapewnie pod tą nominacyą to tylko rozumieć należy, że węgierski prezydent ministrów węgierską delegacyę w imieniu Jego ces. król. Mości zagai jako komisarz rządowy, gdyż dalsze stosunki ministrów do delegacyi są i tak przez ustawę o wspólnych sprawach uregulowane.

Charakter pokojowy, który ogólna sytuacya polityczna od niejakiego czasu przybierać poczęła, staje się coraz bardziej stanowczym. Najdokładniej o stosunkach polityki i dyplomacyi poinformowane dzienniki zgadzają się na to, że tak w Paryżu jak w Berlinie robią wszystko co tylko można, ażeby zapewnić utrzymanie pokoju. Daje także ważną gwarancyę pokoju ta okoliczność, że porozumienie pomiędzy Francyą a Włochami wkrótce ma przyjść do skutku. Że stanowczo pokojowe zachowanie się Austryi wpłynęło przeważnie na teraźniejszą sytuacyę europejską, to nie podlega żadnej wątpliwości i zyskuje ze wszech stron uznanie. Tak pisze „Südd. Presse" organ bawarskiego prezydenta ministrów między innemi co następuje: „Jeżeli nastąpił w polityce zwrot pokojowy, to niezawodnie wpłynęła na ten zwrot przeważnie polityka Austryi. Nie myślimy bynajmniej przez to ujmować zasługi pruskiej polityce, która od czasu skonsolidowania stosunków w r. 1866 stworzonych, okazywała zawsze wielkie umiarkowanie. Wiemy także, że cesarz francuski stawiał stanowczy opór parciu Chauwinizmu i bigoteryi. Austryacka polityka w teraźniejszych okolicznościach była rozstrzygającą w kwestyi pokojowej a że wpływu swego w sposób należyty użyła, za to przyzna świat tegoczesnym mężom stanu austryackim, oprócz sławy mądrości, także i wdzięczność, na którą istotnie zasłużyli." Tylko zachowanie się Rosyi mogłoby stanąć na przeszkodzie utrzymania pokoju. Zdaje się jednak, że wszystkie gabinety zgadzają się w tem, żeby stanowczo przeciwko Rosyi wystąpić w razie gdyby zamierzała zakłócić pokój. „Berl. Post" kończy temi słowy artykuł zatytułowany „Austrya i Rosya": „Niewątpliwą jest rzeczą, że każdy krok gwałtowny ze strony Rosyi wywołałby koalicyę przeciwko niej. Wątpliwą przeciwnie bardzo jest rzeczą czyby to było z jakąkolwiek korzyścią w tej chwili, kiedy wszystkie państwa starają się usunąć wszelkie powody do konfliktów przeciwstawić koalicyę koalicyi. Oczywistą więc jest rzeczą, że okoliczności zmuszą Rosyę do odroczenia kwestyi wschodniej i można być pewnym, że właśnie te mocarstwa, które najbardziej życzliwe są Rosyi, wpłyną uspokajająco i uśmierzająco na jej politykę."

„Patrie" mówi z widocznem rozdrażnieniem o wytrwałości polityki rosyjskiej i o niezmienności ambicyi rosyjskiej. Chociażby mocarstwa miały powody do nadzorowania agitacyi rosyjskich w prowincyach chrześciańskich Turcyi, toż przecie utrzymuje „Patrie", że teraz jeszcze nie potrzebują się tem niepokoić na zachodzie. Rosya dla zaspokojenia swojej ambicyi nie spekuluje na błędy Turcyi albo na chęć powiększenia posiadłości Grecyi, lecz głównie na poróżnienie mocarstw zachodnio-europejskich. Barometr, na który z największą uwagą patrzy Rosya, znajduje się w Paryżu albo w Londynie. Jeżeli ten barometr zapowiada pokój, to Rosya poskramia swoje zachcianki; jeżeli zaś wróży burzę i wojnę, to stoi gotowa do demaskowania swoich dział. Jednem słowem według naszego zdania polega siła Rosyi na wschodzie zupełnie na niemocy zachodu, a tą niemocą jest rożnica zdań, niezgoda albo wojna. Sama, na własne tylko ograniczona środki nie jest Rosya dosyć silną, ażeby mogła rozpocząć nową wojnę przeciw Turcyi; wsparta zaś niezgodą mocarstw zachodnich i w razie rozgorzenia wojny pomiędzy niemi mogłaby Rosya wszystko, gdyż miałaby za sobą te siły, które przeciwnicy jej naturalni w innej musieliby użyć stronie i korzystałaby z tej nieruchomości, na jaką wojna europejska skazałaby te mocarstwa. którebyby w niej bezpośrednio nie brały udziału. Możemy więc powiedzieć, że nie obawiamy się niczego od agitacyi rosyjskich na wschodzie, jak długo wierzymy w zgodę i jedność państw zachodnich. Więc

rzymy w to, ponieważ bezpośrednie interesa mocarstw tej jedności i zgody wymagają i ponieważ ogólne interesa Europy w obec Rosyi ją nakazują. Bywa to często losem krętej polityki, że szkodzi sama sobie myśląc że drugim przynosi szkodę. Licząc na zamięszanie na zachodzie przyczynia się Rosya właśnie do utrwalenia jedności pomiędzy mocarstwami zachodniemi.

W Anglii zdecydowano się przecież na koniec do zadosyćuczynienia słusznym skargom Irlandczyków. Ministrowie jak słychać mają żądać od parlamentu utworzenia dwóch komisyi dla Irlandyi. Jedna z nich ma się zająć kwestyą kościelną iryjską; drugiej zadaniem ma być rozbieranie kwestyi gruntowej i zbadanie słuszności innych skarg. Najznakomitsi członkowie wszystkich stronnictw mają być do tych komisyi wybrani i złożą swoje sprawozdanie parlamentowi.

Sejm szwedzki został otwarty d. 17. b. m. Mowa tronowa konstatuje, że Szwecya zostaje w przyjaźnych stósunkach z obcemi mocarstwami. Ponieważ wszystkie mocarstwa europejskie pomnażają siły zbrojne, Szwecya powinna także wzmocnić środki obrony krajowej. Okazało się potrzebnem ustanowić nowy departament rządowy dla rolnictwa i robót publicznych. Stan skarbu państwa pozwala znieść podatek od broni. Dochody państwa byłyby pokryły wydatki, ale budowa kolei żelaznych pochłonęła więcej jak na ten cel pożyczono. Rząd przedłoży plan obrony kraju na zasadzie powszechnego obowiązku służby wojskowej. Dostarczanie ulepszonych karabinów będzie na przyszłość zostawione przemysłowi krajowemu. Rząd przedłoży także ustawę względem zniesienia aresztu za długi.

Kwestya czy sprawozdania o mowach parlamentarnych jak same te mowy żadnym ograniczeniom cenzury nie podpadają, była w ostatnich tygodniach rozbierana w Paryżu, Londynie i Berlinie. W Londynie wytoczono tę sprawę przed sąd zwyczajny, który rozstrzygnął za nieograniczoną wolnością sprawozdań parlamentarnych; w Berlinie rozbierała ją reprezentacya narodowa, a w Paryżu pociągnięto wiele dzienników, pomiędzy którymi nawet kilka organów rządu do odpowiedzialności za ogłoszenie mów mianych w izbie. Hr. Bismark uskarżał się, że jego mowy zostały z umysłu do niepoznania poprzekręcane; dalej twierdził, że słowo rzucone w gorącej dyskusyi przebrzmiewa często niepostrzeżone, podczas kiedy wydrukowane w gazecie zwraca na się uwagę tysięcy ludzi, nabiera niejako życia i daje publiczne zgorszenie. Oskarzenie francuskie nie zwracało się przeciwko przekręcaniu mów parlamentarnych, lecz w ogóle przeciwko sprawozdaniom o nich, które prawnie tylko „Monitorowi" są pozwolone. „Times" robi następującą z tego powodu uwagę: Do jakichkolwiekbądź wyników przyjdzie Francya i Prusy, toć zawsze pokaże się w końcu, że sprawozdania parlamentarne mogą być pozwolone tylko na zasadzie nieograniczonej wolności. W Anglii, gdzie codziennie ośm londyńskich dzienników ogłaszają sprawozdania parlamentarne, nie podobna zacytować jednego wypadku dowolnego przekręcania mów parlamentarnych. Zawiść stronnictw od dawna już przekonała się, że przez pofałszowane sprawozdania parlamentarne niceby nie pomogła sobie, gdyż przez porównanie z innemi dziennikami fałsz zawsze wyjdzie na jaw i ten którzy go się dopuścili tylko szkodzić może. Gdzie tylko nieograniczona panuje wolność publikowania mów parlamentarnych, tam zawsze pokazało się, że uczciwość i prawda są jedyną możliwą polityką. Wolność, która zawiera sama w sobie odtrutek, nie może zatruwać.

Paryskie dzienniki ogłaszają opinię najznakomitszych członków paryskiego sądu w znanym procesie prasowym, który dnia 17. b. m. przyszedł pod obrady. Opinia ta zawiera następujące główne punkta.

1. Odpowiednio do tłómaczenia ministerstwa sprawiedliwości może sprawozdawca tylko wtedy być pociąganym do odpowiedzialności za naruszenie art. 42 konstytucyi na podstawie ustawy z d. 17. lutego 1852, jeżeli sprzeciwia się sprawozdaniu urzędowemu co do samego textu i wykracza tak przeciwko dokładności jakoteż i przeciwko lojalności.

2. Sąd dzienników, które oddrukowują urzędowe sprawozdanie musi być najzupełniej wolny, bez względu na granice, w których miane w ciele prawodawczem mowy reprodukują i dyskutują.

3. Prawo dyskusyi i ocenienia nie jest również bynajmniej zawisłe od ogłoszeń urzędowych sprawozdań.

4. Artykuł dziennikarski może mieć tylko wtedy charakter sprawozdania, jeżeli pojawia się w takiej rozciągłości i formie, że prawie zupełnie zbliża się do protokołu posiedzeń.

Odezwa księcia Persigny do dziennikarzy względem projektu ustawy prasowej mówi, że niebezpieczeństwo dla prasy nie wynikło nigdy z wolnej, zaciętej, nawet namiętnej dyskusyi, ale zawsze z osobistej obrazy i oszczerstw. Rząd przedstawia ustawę prawdziwie liberalną, która jednak nie jest w stanie urzeczywistnić zamiarów Cesarza. Persigny widzi w ustawie niebezpieczeństwo dla państwa i wolności. Pomnoży się liczba dzienników, które będą wyzyskiwać skandalami ciekawość publiczności, co nieomylnie wywoła gwałtowne środki przeciwko prasie. Prawdziwa wolność zostanie przytłumioną. Kraj dojrzał do wolności i nadeszła chwila, aby jej korzyści zostały urzeczywistnione. Dekret z r. 1852 był tymczasowym: trzeba się go zrzec. Ustawa z r. 1819 musi być zmienioną, aby prokuratorya państwa mogła ścigać bezpośrednio pociski przeciwko mocarstwom zagranicznym, przeciwko wielkim ciałom politycznym i osobom prywatnym. Przestępstwa prasowe powinny być znowu poddane prawu pospolitemu.

Na posiedzeniu włoskiej izby depotowanych w dniu 17. b. m. debatowano nad ustawą o puncerunku złota i srebra. Sprawozdawca i minister rolnictwa bronili 1go artykułu ustawy. Izba przyjęła poprawkę deputowanego Corsi do art. 1go pozwalającą fabrykantom używać tyle czystego kruszcu ile im się podoba.

Następnie przystąpiono do debaty nad budżetem dochodów. Przewodniczący w komisyi budżetowej Debua, mówi, że powody, które go skłoniły do żądania aby debata została odroczona, dotyczą głównie podatku gruntowego, podatku od własności nieruchomej i loteryi, które to przedmioty wymagają bliższego zbadania. Żąda aby te przedmioty zostały wyłączone z debaty.

Campray pochwala skrzętne prace komisyi, Nisco i Mellano czynią kilka uwag nad dochodami z podatków, na które odpowiada minister skarbu.

Crispi oświadcza, że woli budżet prowizoryczny dopóki nie będą znane środki opędzenia wydatków r. 1868. Chciałby znać stosunki rządu z zagranicą, sądzi, że rząd bardziej sprzyja Francyi jak Niemcom.

Menabrea oświadcza, że w obec teraźniejszych stosunków finansowych byłoby nie roztropnie odwlekać dyskusyę nad budżetem. Projekta ustaw, które przedłoży minister skarbu, będą zastosowane dopiero w r. 1869, nim to nastąpi, trzeba uregulować administracyę na rok bieżący. Odwlekanie tej sprawy pogrążyłoby kraj w chaos.

Alvisso przemawia za budżetem prowizorycznym chociażby od miesiąca do miesiąca, dopóki ustawy administracyjne nie zostaną zawotowane. Broglio potępia ten system.

Na tem zamknięto debatę jeneralną.

Ta okoliczność, że znaczne kapitały angielskie ulokowane są w tureckich papierach państwowych, spowoduje „Timesa" do rozbierania w przydłużonym artykule socyalnych i politycznych stosunków mahometańskiego państwa. „Times" przychodzi w tym artykule do przekonania, że sytuacya Turcyi nie jest tak opłakaną jak to sobie zwyczajnie wyobrażają, i że stan tego chorego z pewnością się pogorszył. Pomimo czarnych chmur gromadzących się na horyzoncie oryentalnej kwestyi, podniósł się dobrobyt tego kraju, który teraz nie tylko fizycznie przez ulepszenie dróg komunikacyjnych zbliżył się do Europy lecz także i moralnie przez usunięcie wielu ważnych niedostatków w organizacyi jego społecznej. Nienawiść religijna uśmierza się a Frankowie udzielają naukę w szkołach. Rządowi można zarzucać apatyę, lecz nie tyranię. Sytuacya Turcyi w tej chwili jest nawet daleko korzystniejsza niż przed miesiącami, taki jest ostateczny wynik rozumowań „Timesa".

O expedycyi abisyńskiej przychodzą do Londynu na Maltę i Alexandryę następujące wiadomości: Z Aden donoszą d. 29. grudnia: druga brygada złożona z 4 pułku europejskiego z 3 i 5 indyjskiego wraz z artyleryą przeszła przez Aden. Jenerała Roberta Napier oczekują lada godzina. Depesza z Hunestej z d. 4. b. m. donosi: R. Napier wylądował dzisiaj w zatoce Auneslej. Przyjęty został przez pułkownika Merewether i jenerała Stuveley. Brygada marynarki ma być zorganizowana dla bezpośredniej posługi przy expedycyi.

Kronika.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym.) Porubstwo. Karol Piątkowski, służący ze Lwowa, 17 lat, obrz. rz. kat., skazany został na rozprawie ostatecznej w dniu 16go b. m. za porubstwo popełnione na 6letniej dziewczynie na 2 lata cięż. więzienia (prok. prop. 3 lata) i przyjął wyrok. (prezyd. radca sądu kraj. p. Jorkasz. oskarz. radca sądu kraj. i prok. pań. p. Danek, obrońca p. Sawczyński, adjunkt sądu krajowego).

Kradzież niefortunna. Dnia 17go b. m. stawał przed sądem (prez. radzca sądu kraj. p. Jorkasz, oskarz. radzca sądu kraj. i prok. pań. p. Danek) Ludwik Zabierzewski, kucharz ze Lwowa, 48 lat, stanu wolnego, obrz. rz. kat, już karany za kradzież, który dnia 26. grudnia 1867 w nocy skradł w pewnym domu we Lwowie bieliznę ze strychu wartości 20 złr., a nie poprzestając jeszcze na tem, dobywał się do sklepiku w tym samym domu, i odbił już 2 zamki, lecz trzeba było jeszcze trzeci przepiłować, w tem przybiegł zbudzony szelestem właściciel sklepiku, a gdy go laską bić począł, Z. zgasił mu świecę i umknął, zostawiwszy większą część skradzionej bielizny. Nie chcąc jednak powracać do domu z próżnemi rękami, włamał się jeszcze do komórki w domu pod L. $46^2/_4$, gdzie jednak nic dla siebie nie znalazł: a co gorsza został przez domowników przytrzymany i oddany do policyi. W jego kieszeniach znaleziono kilka sztuk mokrej bielizny, a po znakach, które na nich znaleziono, udało się sprawdzić, że to był ten sam złodziej, który się był dobywał do sklepiku. Z. przyznał się i skazany na 6 miesięcy cięż. więz. przyjął wyrok.

(Rozprawy ostateczne w lwowskim c. k. sądzie krajowym w bieżącym tygodniu odbyć się mające). Dnia 21. stycznia: Proces prasowy „Gazety narodowej", obraza honoru. Dnia 22. stycznia: Sapyło Fedko i spól. kradzież. Neff Józef oszustwo. Chomin Aleksy ciężkie obrażenie ciała. Limbach Saturnin kradzież. Dnia 23. stycznia: Terech Fedko i spól. kradzież. Kudyba Antoni i spól. gwałt publiczny. Fil Jewka kradzież. Szpak Leśko kradzież. Senica Wasyl i spól, kradzież. Bobylak Danilo ciężkie obrażenie ciała.

(Gmina ewangielicka we Lwowie.) W gminie ewangielickiej lwowskiej urodziło się w r. 1867 ogółem 100 dzieci, to jest 56 płci męzkiej a 44 żeńskiej. W tejże gminie umarło zeszłego roku 46 osób płci męzkiej a 36 płci żeńskiej.

(Pożary.) W Bohorodczanach dnia 9go b. m. spalił się dom wartości 150 złr. Przyczyna pożaru jest niewiadoma. W Sadzawy, w pow. bohorodczańskim, dnia 11. b. m. spalił się dom włościański z budynkami gospodarskiemi i zapasami zboża, tudzież 2 sztuk bydła rogatego; szkoda wynosi 800 złr. Ogień miał być podłożony i domniemaną sprawczynię ujęto.

(Na budowę kościoła wotywnego w Wiedniu) wpłynęło w drodze składek do c. k. urzędu powiatowego w Drohobyczy 27 złr. 84 c.

(Przywiezienie zwłok Cesarza Maxymiliana do Wiednia.) Zwłoki ś. p. Cesarza mexykańskiego Maxymiliana przywieziono do Wiednia dn. 17. b. m. wieczorem osobnym pociągiem kolei południowej, i z dworca tejże kolei przeniesiono je z należnemi honorami do c. k. burgu.

Na peronie dworca kolei południowej, którego ściana dłuższa była okryta czarnem suknem, ustawiono kompanię honorową pułku piechoty barona Reischacha z chorągwią, przed dworcem zaś dywizyę pułku dragonów księcia Windischgrätz i oddział c. k. nadwornej gwardyi żandarmów. W dworcu byli obecni: JO. książę Hohenlohe pierwszy ochmistrz dworu, J. E. namiestnik hr. Chorinsky, fml. br. Hartung i fml. Mollinary, marszałek krajowy br. Pratobevera, dalej burmistrz Dr. Zelinka, dyrektor policyi radzca dworu Strobach, rada zawiadowcza kolei południowej in corpore, znaczna liczba oficerów c. k. marynarki i innych korpusów, tudzież deputacya korpusu marynarki.

W kilka minut po 8. godz. pociąg żałobny wjechał do dworca kolei i kompania honorowa sprezentowała broń. Otworzono wagon, w którym zwłoki znajdowały się i ujrzano trumnę Cesarza, okrytą czarnem suknem, na którem leżała korona cesarska, insygnia rodu arcyksiążęcego tudzież ordery i wieniec wawrzynowy, dar najwyższej ręki. Oficerowie c. k. marynarki pełnili straż. Widzowie głęboko wzruszeni odkryli głowy, a podoficerowie c. k. marynarki wojennej wynieśli trumnę z wagonu, poczem zdjęto z niej sukno i położono ją na katafalku.

JO. książę ochmistrz dworu zajął miejsce za trumną, na której położono jeszcze drugi wieniec wawrzynowy, ofiarowany przez komitet do wspierania ochotników mexykańskich, a inni obecni dygnitarze, między nimi zaś wiceadmirał Tegetthoff, który przybył pociągiem żałobnym, stanęli w półkolu, które utworzyli w koło trumny członkowie c. k. gwardyi przybocznej trabantów i oficerowie domowi z zapalonemi pochodniami, po obu stronach zastało ośmiu oficerów marynarki z dobytemi pałaszami jako straż honorowa.

Proboszcz zamkowy pobłogosławił zwłoki, poczem podoficerowie marynarki podnieśli trumnę i ponieśli ją poprzedzeni przez oddziały marynarki, które przybyły tym samym pociągiem. Tuż za trumną postępowali ochmistrz dworu i wiceadmirał Tegetthoff.

Za przybyciem do bramy wniesiono trumnę do stojącego w pogotowiu żałobnego dworskiego powozu galowego, poczem orszak ruszył w następującym porządku:

Najprzód dwóch pachołków dworskich konno z latarniami, oficer sztabowy komendy placu, szwadron dragonów, oddział gwardyi konnej, giermek dworski konno, furyer dworski w powozie parokonnym, furyer nadworny konno, deputacya marynarki wojennej w parokonnych powozach dworskich, a następnie:

C. k. pierwszy ochmistrz dworu, wiceadmirał Tegetthoff, dwóch c. k. szambelanów w sześciokonnym powozie dworskim, a następnie karawan odkryty, a po obu stronach tegoż 8 oficerów marynarki i 8 oficerów domowych z pochodniami woskowemi. Nadto po obu stronach od zewnątrz asystował oddział c. k. gwardyi trabantów.

Za przybyciem do Bellaryi trumnę pobłogosławiono i poniesiono do bramy zwanej „schwarze Adlerstiege", gdzie Najjaśniejszy Pan, otoczony Arcyksiążętami i dygnitarzami dworu, oczekiwał na trumnę, aby ją odprowadzić do kaplicy.

W kaplicy postawiono trumnę na przygotowanym katafalku i znowu ją pobłogosławiono.

Pomimo spóźnionej pory ludność zgromadziła się licznie w wszystkich ulicach, któremi orszak przechodził i okazywała największe współczucie.

Gospodarstwo, przemysł i handel.

W drugiej połowie grudnia 1867 były następujące ceny zboża i innych artykułów na targach w miasteczkach:

	Miejsce targu:									
	Bochnia		Wieliczka		Kenty		Żywiec		Wadowice	
	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.	zr.	c.
	waluta austryacka									
Mec pszenicy	6	44	6	81	.	.	7	50	7	50
„ żyta	4	39	4	70	5	10	5	50	5	50
„ jęczmienia . .	3	42	3	28	3	50	3	50	3	50
„ owsa	1	27	1	88	2	.	2	50	2	50
„ hreczki	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ kukurudzy . . .	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ ziemniaków . .	.	.	1	53	1	30	.	.	.	.
Cetnar siana	.	.	1	25	1	10	.	.	.	.
„ wełny	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
„ nas. koniczu	.	.	.	.	.	.	.	.	.	.
Sąg drzewa twardego	.	.	11	.	5	82	.	.	.	.
„ „ miękkiego	.	.	9	50	4	36	.	.	.	.
Funt mięsa wołowego	.	.		15	.	16	.	.	.	.
Mas okowity . . .	.	.	1	15	1	20	.	.	.	.

Cennik
giełdy pieniężnej i towarowej we Lwowie.

Dnia 18. stycznia 1868.

Efekta: Listy zastawne banku hypot. galic. 94 — 94.25. Towary: Pszenica korzec 158 ℔ effekt z dosypem do 170 ℔ 13 złr. 50 c. (po koniec stycznia 1868); koniczyna korzec 180 ℔ neto 49 złr. (do 15. lutego 1868); kmin korzec 100 ℔ 20 złr. 50 cent.

Ostatnia poczta.

Berlin, 18. stycznia. „Kreuz Ztg." także zaprzecza pogłosce, jakoby br. Magnus miał czasowo zastępować br. Werthera.

Sztutgart, 18. stycznia. Na dzisiejszem posiedzeniu izby deputowanych minister wojny i ministrowie Varnbüler i Gessler przemawiali za ustawą o służbie wojennej. Izba 47 głosami przeciw 41 odrzuciła wniosek względem przyjęcia ustawy.

Szweryn, 18. stycznia. „Meckl. Anz." dowiaduje się, że układy z Francyą względem cła od wina pomyślnie zbliżają się do końca.

Paryż, 18. stycznia. Prokurator państwa przesłuchiwał dziś Serarda w sprawie dzienników.

Senat mianował marszałka Randon prezydentem a Dumasa sprawozdawcą komisyi do ustawy o armii. „Patrie" sądzi, że komisya będzie zdawać sprawę w poniedziałek.

„France" zaprzecza, że Włochy z powodu pewnego ustępu mowy tronowej Królowej Izabelli miały przesłać notę do Madrytu.

Hr. Goltz robił wycieczki wczoraj i dziś.

Przyjechali do Lwowa.

Dnia 18. stycznia.

Hotel George: PP. Hr. Mniszek Ant., z Przemyśla. — Gołaszewski Wład., z Wiednia.

Hotel europejski: Bolheritz Fryd., c. k. lekarz pułku z Brzeżan. — Suchorzewski Ign., z Mielca.

Hotel Langa: Schön Gab., c. k. porucznik, z Wiednia. — Makowaski Ant., z Polski. — Dr. Orenstein Wilh., adwokat, z Brodów.

Hotel angielski: Kopystyński Leon, z Grabowniey. — Hudetz Wencel, z Brodek. — Rożański Fel., z Pałczyniec.

Dnia 19. stycznia.

Hotel George: PP. Ball Jan, z Tuligłów. — Zakrzewski Adolf, z Wichtorowa.

Hotel europejski: Zifter Ign., c. k. kapitan, z Wiednia — Obertyński Felix, z Tuszkowa.

Hotel Langa: Ks. Thurn Taxis, c. k. podpułkownik, z Mostów. — Garbaczyński Piotr, z Mokrzyc.

Hotel angielski: Strzelecki Alojzy, z Wysocka wyżnego.

Wyjechali ze Lwowa.

Dnia 18. stycznia.

PP. Rakus Ludw., c. k. rotmistrz, do Saaz. — Kakowski Jan, do Berezowicy. — Łukasiewicz Ign., do Sanoka. — Pokrzywnicki Bron., do Romanowego sioła. — Rakowski Józef, do Polski. — Hr. Stecki Bolesław, do Środopolec. — Smarzewski Alex., do Kobyle. — Zawadzki Józef, do Potoka. — Zwolski Jul., do Briniec.

Dnia 19. stycznia.

PP. Br. Brunicki Stan., do Zaleszczyk. — Biliński Henr., do Krakowa. — Biliński Felix, do Huty Obedyńskiej. — Bem Józef, do Manajowa. — Baranowski Teodor, do Krakowa. — Ks. Czartoryski Konst., do Wiednia. — Cieński Bol., do Tumaszówki. — Czajkowski Fran., do Bóbrki. — Hr. Golejowski Ant., do Harasymowa. — Yunga Zdz., do Duchli. — Hr. Koziebrodzki Jan, do Czortkowa. — Malczewski Włodz., do Poczap. — Makowacki Ant., do Polski. — Obertyński Zdzisław, do Tarnowicy. — Petrowicz Franc., do Wołostkowa. — Ks. Rannet Opris, do Czernidwiec. — Strojnowski Leon, do Juszkowic. — Szczepański Alex., do Łaszek. — Serwatowski Teodor, do Buczniowa. — Sozański Ant., do Sambora. — Żurakowski Gustaw, do Horbacza. — Domaradzki Tyt., c. k. kapitan pens., do Woli Dołhoruckiej.

Spostrzeżenia meteorologiczne we Lwowie.

Dnia 18. i 19. stycznia 1868.

Pora	Barometr w mierze par. sprow. do 0° Reau.	Stopień ciepła według Reaum.	Stan powietrza wilgotnego	Kierunek i siła wiatru	Stan atmosfery
7. god. zrana	324.89	+ 2.2	71	Z. m sil	2
2. god. po poł.	324.14	+ 4.4	70	Z. „	10
10.god. wiecz.	324.36	+ 2.4	79	Z. „	6
7. god. zrana	321.75	+ 2.4	79.	Pd Z m.	8
2. god. po poł.	319.99	+ 3.9	71.	„ si.	9
10.god. wiecz.	319.46	+ 2.8	79	„ sł.	7

TEATR.

Dziś (przedst. pol.) „**Rodzina Benoitonów**", komedya w 5 aktach z francuskiego.

Odpowiedzialny redaktor Adolf Rudyński.

Kurs Lwowski.

Dnia 18 stycznia.

		gotówką zł.	c.	tow. rem zł.	c.
Dukat holenderski	w. a.	5	69	5	73
Dukat cesarski	„	5	72	5	76
Półimperyał zł. rosyjski	„	9	86	9	98
Rubel srebrny rosyjski	„	1	81	1	86
„ papierowy rosyjski	„	1	65	1	66
Talar pruski	„	1	77	1	78
Listy zast. Tow. gal. w. a. za 100 zł.	bez kup.	78	10	78	60
„ „ „ m. k. za 100 zł.	bez kup.	82	—	82	51
„ „ banku hip. gal.	bez kup.	94	—	94	50
Galicyjskie obligacye indemnizacyjne	bez kup.	63	38	63	88
Obligi 5% pożyczki narodowej		64	50	65	25
Akcye gal. kol. żelaz. Karola Ludwika		194	—	195	75
Akcye kolei lwowsko-czerniowieckiej		167	—	168	50
„ banku hipotecznego galic.		72	—	73	0

Kurs giełdy wiedeńskiej.

Dnia 17. stycznia 1868

1. Dług publiczny.

A. Państwa.

(Za 100 zł.)	pien.	towar.
Z pożyczki narod. z procentem od stycznia do lipca po 5%	65 30	65 50
od kwiet. do października po 5%	65 20	65.40
Pożyczka w srebrze 1864 (funt. szt.) zwrotna w 30 latach po 5%	72 —	72 50
Pożyczka w srebrze z 1865 (franki) zwrotna w 37 latach po 5%	79 —	80 —
Metaliki po 5%	56 60	57 —
Przez. do wyl. z r. 1839 całe losy	184.—	184 50
Przez. do wyl. z r. 1839 piąta część losów	113.—	113 50
Przez. do wyl. z r. 1854	73 —	73.50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 500 zł.	83 30	83 50
Przez. do wyl. z r. 1860 po 100 zł.	91 80	92.20
Pożyczka z r. 1864 (z premia) po 100 złr.	77 10	77.30
Renty Como po 42 lir. aust.	18.—	19.—

B. Krajów koronnych.

Obligacye indemn. po 5% za 100 złr.	pien.	towar.
Niższej Austryi	89.—	89 50
Czech	91 50	92 —
Węgier	69.25	69.75
Galicyi	63.25	63 75
Siedmiogrodu	63 —	63 75
Bukowiny	63 —	63 50
Galic. pożyczki głod. z r. 1866 po 7%	99.25	99 75

2. Akcye.

	pien	towar
Banku narodowego	672.—	674.—
Inst. kred. dla handlu po 200 zł. w. a.	185 70	185 90
Niż.-austr. tow. eskont. po 500 zł.	629.—	631.—
Banku anglo-austryackiego na 200 złr. (20 ft. ster.) z wpłatą 30%	108 —	108 50
Półn. kol. po 1000 zł. m. k.	1695.—	1700.—
Tow. kolei żel. państwa po 200 zł. m. k. czyli 500 fr.	242.60	242 80
Połud. kolei państ., po 200 zł. w. a. czyli 500 fr.	161 75	162.—
Kol. Ces. Elżbiety po 200 zł. mon. konw.	140 25	140.50
Kol. Kar. Lud. po 200 zł. mon. konw.	197 50	198.—
Lwowsko-czerniow. kolej po 200 zł. w. a. w srebrze (20 f. s.)	167.—	168.—
Austr. towarz. żegl. par. po 500 zł. m. k.	485 —	487 —
Galic. banku hyp. po 200 złr. wpłata 40%	72.—	73.—

3. Listy zastawne.

	(za 100 zł.)	
Banku narod. w w. a. przezn. do losowania po 5%	93 70	93.90
Gal. Tow. kred. w w. a. po 4%	78.—	79.—
Galic. banku hyp. po 6%	—.—	94.50
Węgier. Towar. ziemskie. po 5½%	91 50	91 75
detto (renta) po 6%	—.—	—.—
Pow. austr. towarz. kr. ziem. przez. do losow. po 5% w sr.	102.—	103 —

4. Obligacye z prawem pierwszeństwa.

Kol. półn. po 100 zł. m. k.	91 25	91.75
Kol. półn. po 100 zł. w. a.	88 25	88 75
Kolej gal. Karola Ludwika po 300 zł. w. a. (w srebrze) po 5% za 100 zł.	94 50	95.—

5. Losy.

	(za sztukę.)	
Inst. kred. dla handlu po 100 zł. w. a.	126.50	127 —
Tow. żeg. par. na Dunaju po 100 zł. m. k.	91.—	93.—
Poz. Tryc. po 100 zł. m. k.	118.—	120.—
„ „ po 50 zł. w. a.	52.—	53.—
Pożyczka miasta Budy po 40 zł. w. a.	25 —	26.—

	pien.	towar.
Esterhazego po 40 zł. m. k.	117.—	119.—
Salma „ 40 „ „	29 25	29 75
Palffego „ 40 „ „	24.25	24 75
Clarego „ 40 „ „	29.—	29 50
St. Genois „ 40 „ „	26 25	26 75
Windischgrätza 20 „ „	17.50	18.—
Waldsteina 20 „ „	18.50	19.50
Keglevicha „ 10 „ „	14.50	15.—
Fundacya szpit. Arcyksięcia Rudolfa	14.—	14 50

Weksle.

(Na 3 miesiące.)

Amsterdam za 100 zł. hol	—.—	—.—
Augsburg za 100 zł. w. p. n.	100 60	100 90
Berlin za 100 tal.	—.—	—.—
Frankfurt za 100 zł. w. p. n.	100 70	101.—
Hamburg za 100 M. B.	89 —	89 —
Londyn za 10 ft. szt.	120 45	120.65
Paryż za 100 fr.	47 90	47 90

Kurs złota.

Dukaty ces. men.	5 74	5.75
detto pełnej wagi	5 73½	5 74½
Korona	—.—	—.—
20frankówka	9 62	9 63½
Rosyjski imperyal	9.95	9.98
Talar związkowy	1 78	1.79
Srebro	118 75	119 —
Kurs korony w c. k. kasach	16 zł. 67⁵⁄₁₀ c.	

Telegrafowany kurs wiedeński.

Dnia 18 stycznia.

	złr.	kr
5% Metaliki	56	70
„ z procentami z maja i listopada	57	60
5% pożyczka narodowa	65	20
Losy z 1860 roku	81	30
Akcye banku wiedeńskiego	671	—
„ „ kredytowego	185	70
Londyn. 10 funtów szterlingów	120	—
Srebro	118	50
„ towarem	—	—
Dukat pojedyńczy	5	72

DZIENNIK URZĘDOWY.

(98) **Edykt.** (3)

L. 2521. C. k. sąd powiatowy w Wieliczce zawiadamia niniejszym spadkobierców nieobjętej masy ś. p. Stanisława Noska, iż przeciw masie tejże wytoczył Wojciech Nosek przez kuratora Szymona Chabinę pozew restytucyjny w sprawie o oddanie gospodarstwa gruntowego w Brzegach pod Nr. 21 położonego, i że termin do sumarycznej rozprawy na dzień 18. lutego 1868 o godzinie 10tej rano wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu spadkobierców pozwanej masy nie jest wiadome, naznacza c. k. sąd powiatowy dla tejże masy kuratorem p. Ludwika Łapińskiego c. k. notaryusza, z którym wytoczona sprawa przeprowadzoną będzie.

Niniejszym edyktem upomina się spadkobierców masy, ażeby się albo w należytym czasie zgłosili, albo wywody sprawy tej dotyczące postanowionemu zastępcy udzielili, lub też jakiego innego zastępcę sobie obrali, w przeciwnym bowiem razie ściągną na siebie wszystkie im szkodliwe następstwa.

C. k. sąd powiatowy.

Wieliczka, dnia 20. grudnia 1867.

(78) **Edict.** (3)

Nr. 1042. Von dem Lemberger k. k. Landes- als Handelsgerichte wird dem Jachiel Rappaport mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß gegen denselben Hene Margoles am 8ten Jänner 1868 Z. 1042 einen Auftrag zur Zahlung der Wechselsumme von 250 fl. öst. W. s. N. G. erwirkt hat.

Da der Wohnort des Jachiel Rappaport unbekannt ist, so wird demselben der Herr Landesadvocat Dr. Frenkel mit Substituirung des Hrn. Landesadvocaten Dr. Blumenfeld auf dessen Gefahr und Kosten zum Curator bestellt und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Lemberg, am 8. Jänner 1868.

(80) **Edikt.** (3)

Nr. 5314. Vom Stryjer k. k. Bezirksgerichte wird dem, dem Leben und Wohnorte nach unbekannten Josef Dow hiemit kundgemacht, daß die gebetene Intabulirung der Chaje Chamaides als Eigenthümerin der über dem Mendel Bergmann'schen Realitätenantheile sub Haus-Nr. 110 Stadt in Stryi zu Gunsten des Josef Dow Dom. IX. pag. 463. n. 17. on. intabulirten Summe von 100 fl. C. M., mit Bescheid vom 20ten December 1867 Zahl 5314 bewilligt, und dieser Bescheid dem für ihn bestellten Curator Herrn Advocaten Dr. Fruchtmann zugestellt worden ist.

Vom k. k. Bezirksgerichte.

Stryj, am 20. December 1867.

(139)

Kundmachung.

Nro. 81819-1867. In Durchführung des Gesetzes vom 10. November 1867 (R. G. B. Nr. 133), womit die k. Verordnung vom 28. December 1866 aufgehoben wurde, hat das k. k. Ministerium des Innern einvernehmlich mit dem k. k. Kriegsministerium unterm 16. December 1867 Z. 20689 die zur Durchführung derselben erlassenen Vorschriften vom 9. Jänner 1867 Z. 2294, welche von der Statthalterei mittelst des Amtsblattes der Zeitung „Gazeta Lwowska" unterm 18. Jänner 1867 Z. 2341 und unterm 27. Februar 1867 Z. 7244 verlautbart worden sind, sammt den dieselben betreffenden nachträglichen Anordnungen außer Kraft gesetzt und verfügt, daß die Bestimmungen des Amtsunterrichtes zum Heeresergänzungsgesetze sammt den auf dieselben Bezug nehmenden Nachtragsverordnungen mit folgenden Abänderungen, Ergänzungen und Erläuterungen in Wirksamkeit zu treten haben:

1. Zur Erlangung einer Militärbefreiung durch Taxerlag sind nur Jene berechtigt, welche den jeweilig zur Stellung berufenen drei Altersclassen angehören. (Art. 10 des Gesetzes vom 10. November 1867)

2. Wer seine Dienstpflicht im Heere bereits erfüllt hat, oder wer nicht mehr militärpflichtig ist und als Stellvertreter für seinen zur Stellung berufenen Bruder eintreten will, hat die Bewilligung hiezu bei seiner politischen Stellungsbehörde noch vor der Stellung im Bezirke einzuholen.

Zum Beweise der vollstreckten Dienstzeit (Linien- und Reservepflicht) ist der Abschied, — zum Beweise, daß der Stellvertreter nicht mehr militärpflichtig ist, sind die Auszüge aus den betrffenden Stellungslisten der Stelluugs-Commission vorzulegen.

Die Bewilligung zur Stellvertretung eines im Heere dienenden Soldaten so wie zur Entlassung desselben aus dem Militärverbande, ertheilt dasjenige General-Commando, in dessen Bereich derselbe heimatszuständig ist.

Wenn gegen die Bewilligung keine Bedenken obwalten, verordnet das General-Commando die Assentirung des Stellvertreters, unter Bezeichnung der Dienstpflicht, welche derselbe zu übernehmen hat.

Demjenigen, welcher seinen zur Stellung berufenen Bruder vertritt, steht die Wahl des Truppenkörpers nicht frei.

Der Bewerber um die Stellvertretung für einen im Heere dienenden Bruder ist in der Regel auf den Truppenkörper oder für die Armeeanstalt zu assentiren, von welchen sein Bruder entlassen wird; jedoch ist es dem General-Commando gestattet, mit Rücksicht auf eine etwa hervorragende spezielle Eignung des Stellvertreters, eine Ausnahme von dieser Regel eintreten zu lassen.

Ein Stellvertretungsbewerber, welcher sich während seiner Dienstzeit nicht gut betragen hat, darf zur Stellvertretung nicht zugelassen werden.

In dem Falle, als ein Soldat seine Dienstpflicht im Heere zwar vollstreckt, aber den Abschied noch nicht erhalten hat, oder nach vollendeter Reservepflicht stillschweigend fortdient, ist über das bei dem General-Commando einlangende Einschreiten um Gestattung der Stellvertretung für seinen Bruder in analoger Weise vorzugehen. (§. 28 des A. U., §. 1 der Stellvertr. V.)

3. Die Nachweisung der Befreiungstitel nach §. 18 bis einschließig §. 21 des H. E. G., welche nunmehr nur das Recht auf die gesetzliche Beurlaubung beziehungsweise Behandlung nach Art. 7 des Gesetzes vom 10. November 1867 begründen, hat lediglich nach Maßgabe der oben bezogenen §§. des H. E. G., der §§. 21 bis einschließig 25 des A. U. und der Nachtragsverordnungen zu diesen Paragraphen zu geschehen.

4. Die Entscheidung über die gesetzliche Beurlaubung beziehungsweise Behandlung nach Art. 7 des Gesetzes vom 10. November 1867 wird, wenn die Einreihung des Stellungspflichtigen in das Heer erfolgt, von der Stellungs-Commission nach den Bestimmungen im H. E. G. über die Entscheidungen der Befreiungs-Commission sogleich gefällt.

Wenn aber die Entscheidung nicht sofort erfolgen könnte, so verfügt der Ergänzungsbezirks-Commandant (oder Stellvertreter) vorläufig die Beurlaubung des Eingereihten und es wird die Entscheidung nach im schriftlichen Wege mit dem Ergänzungsbezirks-Commando gepflogenen Austausche der Ansichten, — falls hiebei eine Uebereinstimmung zu Stande kommt, — von der Stellungs-Behörde erlassen.

Wird eine Uebereinstimmung nicht erzielt, so ist die Verhandlung an die beiderseitigen Landesstellen zur endgiltigen Entscheidung zu leiten.

Gegen die Entscheidung der Stellungs-Commission oder der Stellungs-Behörde steht dem Betreffenden die Berufung an die Landesstelle innerhalb 14 Tagen offen; gegen die Entscheidung beider Landesstellen findet keine Berufung statt.

5. Die gesetzlich Beurlaubten sind, wenn ihr Anspruch auf Beurlaubung durch die beigebrachten Nachweisungen als begründet anerkannt wird, zur Infanterie oder zur Jägertruppe und zwar in den Grundbuchsstand der Depotkörper einzutheilen.

Ueber ihr Verlangen können jedoch Techniker (§. 20 H. E. G., Nachtrags-Verordnung I. 16 und II. 54) auch zur Artillerie oder zu den Genietruppen einschließig der Pionniere, — des Reitens methodisch kundige junge Männer zur Cavallerie eingetheilt werden.

Die hiernach zur Artillerie Eingetheilten sind den Cadres in Stand zu geben; die den Genietruppen (einschließig der Pionniere) oder der Cavallerie Zugewiesenen dagegen sind, bei den aufgestellten Compagnien (Escadronen) einzutheilen, dann aber zu den Depotkörpern zu transferiren, sobald die Letzteren zur Aufstellung gelangen.

6. Diejenigen Soldaten, welche nach Punct 9 der aufgehobenen k. Verordnung vom 28. December 1866 als dauernd beurlaubt sich noch im Stande der vierten Bataillone befinden, sind, in sofern das Gesetz vom 10. November 1867 auf sie Anwendung findet, zu den Depot-Divisions-Cadres zu transferiren und daselbst „beurlaubt nach Art. 7 des Gesetzes vom 10. November 1867 als . . . ." zu führen.

Diejenigen Studirenden und die Besitzer größerer Handels- und Gewerbe-Unternehmung der Stellung des Jahres 1867 dagegen, denen nach Punkt 9 der vorbezogenen k. Verordnung das Recht der dauernden Beurlaubung zustand, verbleiben in ihrer Eintheilung beim 4. Bataillon und sind auch weiters beurlaubt zu belassen.

7. Ein besonderes Augenmerk soll darauf gerichtet werden, daß die erst nach der durchgeführten Hauptstellung Nachgestellten, — ausgenommen solche, deren Ausbleiben durch erwiesen rücksichtswürdige Gründe gerechtfertigt ist, die Eintheilung zur Dienstleistung im Präsenzstande oder aber mindestens für die achtwochentliche Abrichtung erhalten, insofern sie nicht für Spezialwaffen assentirt werden können.

8. Wenn ein im stellungspflichtigen Alter stehender Mann

a) den bleibenden Wohnort oder die Gemeindezuständigkeit wechselt;
b) ein Reisedocument für das In- oder Ausland, ein Wanderbuch, ein Dienstbotenbuch u. dgl. begehrt;
c) eine Gewerbs-Concession oder einen Gewerbsschein anspricht;

d) eine Anstellung im Staats- oder besoldeten Communaldienste anstrebt;
e) sich zu verehelichen beabsichtigt;
f) um die Auswanderungsbewilligung einschreitet, —

Obwieszczenie.

(2)

Nr. 81819 ex 1867. W wykonaniu ustawy z 10go listopada 1867 (Dz. u. p. nr. 133), którą cesarskie rozporządzenie z 28go grudnia 1866 uchylone zostało, zniosło c. k. Ministerstwo spraw wewnętrznych w porozumieniu z c. k. Ministerstwem wojny pod dniem 16. grudnia 1867 l. 20689 wydane ku przeprowadzeniu tegoż rozporządzenia przepisy z 9go stycznia 1867 l. 429 i z 13go lutego 1867 l. 2294. które Namiestnictwo dziennikiem urzędowym Gazety lwowskiej pod dniem 18. stycznia 1867 l. 2341 i pod dn. 27. lutego 1867 l. 7244 podało do wiadomości powszechnej, jako też odnoszące się do nich dodatkowe zarządzenia, i oznajmiło, iż postanowienia instrukcyi urzędowej wydanej do ustawy o uzupełnieniu armii, tudzież odnoszące się do niej dodatkowe rozporzadzenia otrzymują z następującemi zmianami, dodatkami i objaśnieniami moc obowiązującą:

1. Uwolnienienie od wojska za złożeniem taksy mogą uzyskać ci tylko, którzy należą do trzech klas wieku w danym razie do asentyrunku powołanych (art. 10. ustawy z 10. listopada 1867).

2. Kto dopełnił już swojego obowiązku służenia w armii, lub kto przestał być obowiązanym do poboru wojskowego, a chce wstąpić do wojska jako zastępca swojego brata, powołanego do asentyrunku, ten ma jeszcze przed odstawą wyjednać sobie pozwolenie na to u swojej politycznej władzy odstawczej.

Na dowód dopełnionego czasu służby (w linii i w rezerwie) potrzeba przedłożyć komisyi asentyrunkowej abszyt, na dowód zaś, że zastępca przestał być obowiązanym do poboru wojskowego, wyciągi z dotyczących list asentyrunkowych.

Pozwolenie na zastąpienie służącego w armii żołnierza, jako też na demisyą jego z armii wydaje ta komenda jeneralna, w której okręgu żołnierz jest przynależny do gminy.

Jeżeli względem pozwolenia nie zachodzi żadna przeszkoda, zarządza Jeneralna Komenda asentowanie zastępcy i oznacza obowiązek służby, który tenże ma objąć.

Temu, który zastępuje swego brata, powołanego do asentyrunku, nie jest dozwolony wybór korpusu wojskowego.

Starający się o zastąpienie brata, służącego w armii, ma być zwyczajnie asentyrowanym do tego korpusu wojskowego lub do tego zakładu armii, z którego uwalnia się jego brata, wolno jednakże Jeneralnej Komendzie ze względu na znakomite uzdolnienie specyalne zastępcy zarządzić wyjątek z tej reguły.

Starający się o zastępstwo, który podczas swej służby wojskowej nie sprawował się dobrze, nie może być do zastępstwa przypuszczonym.

W takowy sposób należy załatwić także wniesione do Jeneralnej Komendy podanie o przyzwolenie na zastąpienie brata, jeźli żołnierz odbył wprawdzie swój obowiązek służenia w armii, lecz nieotrzymał jeszcze demisyi, lub jeśli po spełnieniu obowiązku rezerwowego domniemalnie dalej służy. (§. 28. instr. urzęd. §. 1. rozp. o zastępcach).

3. Udowodnienie tytułów uwolnienia wedle §. 18. aż włącznie do §. 21. ustawy o uzupełnieniu armii, które obecnie uzasadniają tylko prawo do legalnego urlopu a względnie do traktowania dotyczących osób według artykułu 7. ustawy z 10. listopada 1867, ma odbywać się jedynie podług wyżwspomnionych §§. ustawy o uzupełnieniu armii, podług §§. 21. aż włącznie do 25. dotyczącej istr. urzędowej i podług rozporządzeń dodatkowych do tych §§fów.

4. O udzieleniu legalnego urlopu, t. j. o traktowaniu wcielonego do armii podług artykułu 7. ustawy z 10. listopada 1867 r. orzeknie bezzwłocznie komisya odstawcza wedle postanowień ustawy rekrutacyjnej, obowiązujących Komisyę od poboru wojskowego uwalniającą przy wydawaniu orzeczeń.

Gdyby zaś orzeczenie nie mogło natychmiast nastąpić, zarządzi Komendant powiatu uzupełniającego (albo zastępca jego) uprzednio puszczenie na urlop asentowanego, a decyzyą wyda władza odstawcza po dokonanej na drodze pisemnej wymianie zdań z Komendą powiatu uzupełniającego, jeżeli osiągnie się tym sposobem porozumienie.

W razie, gdy porozumienie się to nie zostanie uskutecznionem, powinna być sprawa przedłożoną obustronnym władzom krajowym (Namiestnictwu i Jeneralnej Komendzie) do stanowczego rozstrzygnięcia.

Przeciw orzeczeniu Komisyi odstawczej lub też władzy odstawczej dozwolony jest dotyczącemu rekurs do Władzy krajowej w przeciągu 14 dni; przeciw wyrokowi zaś obudwu Władz krajowych rekurs nie ma miejsca.

5. Legalnie urlopowani, których uprawnienie do otrzymania urlopu uznano uzasadnionem przedłożonemi dokumentami, mają być przydzieleni do piechoty lub do oddziału strzelców, a mianowicie zapisani do stanu księgi gruntowej korpusów składowych.

Na żądanie jednak własne mogą być przydzieleni technicy (§. 20. ust. o uzup. armii rozporządzenie dodatkowe I. 16. i II. 54.) także do artyleryi, albo do korpusu inżynieryi i pionierów, — a obeznani metodycznie z jazdą konną młodzi ludzie do konnicy.

Przydzielonych w ten sposob do artyleryi należy wcielić do stanu kadrów, przeznaczonych zaś do oddziałów inżynieryi (łącznie z pionierami), albo też do konnicy, należy wcielić do utworzonych kompanii (szwadronów), a potem przenieść do korpusów składowych, skoro takowe utworzone zostaną.

6) Żołnierze, którzy podług punktu 9go uchylonego ces. rozporządzenia z 28. grudnia 1866 r. jako stale urlopowani znajdują się jeszcze w stanie czwartych batalionów, a do których się ustawa z 10. listopada 1867 stosuje, mają być przeniesieni do kadrów dywizyi składowych i tamże utrzymywani w ewidencyi z tym przypiskiem: „puszczeni na urlop podług artykułu 7go ustawy z 10. listopada 1867 jako . . . . .".

Ci zaś studenci i właściciele znakomitszych przedsiębiorstw handlowych i przemysłowych, asenterowani w roku 1867, którym podług punktu 9go wyż wspomnionego ces. rozporządzenia przysłużało prawo do stałego urlopu, pozostaną przydzieleni do 4go batalionu, i mają być dalej pozostawieni na urlopie.

7) Szczególną uwagę należy zwracać na to, ażeby tych, którzy dopiero po ukończeniu głównego asentyrunku odstawieni zostali, z wyjątkiem tych, których niestawiennictwo ówczesne dowodnie zasługującemi na uwzględnienie okolicznościami jest uniewinnione, przeznaczyć do pełnienia służby w stanie prezentacyi, albo przynajmniej na ośmiotygodniową musztrę, jeźli nie mogą być asenterowani do specyalnych rodzajów broni.

8) Jeźli mężczyzna znajdujący się w wieku obowiązanym do poboru wojskowego

a) zmienia miejsce stałego zamieszkania lub przynależność do gminy,
b) żąda dokumentu do podróży w kraju lub za granicę, książki wędrowniczej, książki służebnej lub t. p.,
c) uprasza o koncesyę na przedsiębiorstwo przemysłowe lub o certyfikat przemysłowy,
d) stara się o posadę w służbie państwowej lub w płatnej służbie gminnej,
e) zamierza się ożenić,
f) prosi o dozwolenie wychodźtwa, —

hat die Behörde, dort wo ihr diesfalls das Entscheidungs- oder Verleihungsrecht zusteht, in den Stellungslisten aus allen Jahren der Stellungspflicht des Betreffenden nachzusehen, bezüglich bei der zuständigen Stellungsbehörde zu erheben, ob und auf welche Art der Gesuchsteller in den zurückgelegten Altersclassen seiner Pflicht zum Eintritte in das Heer entsprochen hat. — Der amtliche Nachweis über diesen Umstand ist durch die politische Stellungsbehörde auf Grund der vorhandenen Recrutirungsacten und unter Mitfertigung des Ergänzungsbezirks-Commando's, welches die gleiche Erhebung nach seinen Acten zu pflegen hat, ohne Zeitverlust zu liefern.

Wenn hiebei gefunden wird, daß der Gesuchsteller der Erfüllung der Stellungspflicht in einer oder mehreren Altersclassen nicht genüge geleistet hat, so ist genau zu erheben, ob ihm oder wem sonst, ein Verschulden dabei zur Last fällt, und nach Maßgabe der Umstände dann unverweilt das gesetzliche Verfahren bezüglich der Nachlosung und Nachstellung des Betreffenden einzuleiten.

Zu diesem Behufe ist in jenen Fällen dieses Punktes, wo die Amtshandlung einer Gemeinde eintritt, von dem Gemeindevorstande die Anzeige dieser Amtshandlung seiner vorgesetzten politischen Behörde zu erstatten. (§. 79 A. U.)

9. Eine Militärentlassung aus dem Titel des §. 21 (§. 42 zu d. des H. G. G.) findet nicht mehr statt; jene Soldaten welche in die in dem ersteren Paragraphe normirten Verhältnisse gelangen, sind dagegen auf das nach den bisherigen Vorschriften zu behandelnde und zu entscheidende Einschreiten nach Art. 7 des Gesetzes vom 10. November 1867 zu beurlauben, beziehungsweise in die Kathegorie der gesetzlich Beurlaubten aufzunehmen. (§. 107 A. U.)

10. Für jene Soldaten, welche im Grunde des Art. 7 der kais. Verordnung vom 28. December 1866 als freiwillige mit einjähriger Präsenzzeit in das Heer eingetreten sind, bleibt der Anspruch auf diese Begünstigung ungeschmälert aufrecht.

Von der k. k. Statthalterei.
Lemberg, am 3. Jänner 1868.

tedy powinna władza, której w danym przypadku przysługa prawo orzekania lub nadawania, przepatrzyć w listach asentyrunkowych ze wszystkich lat, w których dotyczący stawić się do asenterowania był obowiązany, a względnie wywiedzieć się u przynależnej władzy asentyrunkowej, czyli i w jaki sposób proszący w przebytych klasach wieku uczynił zadość swemu obowiązkowi wstąpienia do armii. — Urzędowego wykazu tej okoliczności ma dostarczyć niezwłocznie polityczna władza asentyrunkowa na podstawie aktów rekrutacyjnych, który to wykaz powinien być także podpisany przez komendę powiatu uzupełniającego; ta zaś ma poprzednio również zbadać rzecz ze swoich aktów.

Jeźliby znaleziono, że proszący w jednej lub w kilku klasach wieku nie uczynił zadość swemu obowiązkowi stawienia się do asentyrunku, natenczas potrzeba zbadać dokładnie, czy na nim, czy też na kim innym ciąży wina w tym względzie, i stosownie do okoliczności wyprowadzić należy niezwłocznie prawne postępowanie celem dodatkowego losowania i odstawienia dotyczącego do asentyrunku.

W tym celu ma w takich wypadkach niniejszego punktu, w których zachodzi czynność urzędowa gminy, zwierzchność gminna zawiadomić o tem swoją przełożoną władzę polityczną (§. 79. instr. urzęd.).

9) Demisya z wojska na mocy tytułu §. 21. (§. 42. do d.) ustawy o uzupełnieniu armii nie ma nadal miejsca; natomiast ci żołnierze, którzy wejdą w stosunki oznaczone w powołanym najpierw paragrafie, mają być na prośbę podług dotychczasowych przepisów traktować i decydować się mającą wedle artykułu 7go ustawy z 10. listopada 1867 puszczeni na urlop, a względnie wciągnięci do kategoryi legalnie urlopowanych (§. 107. instr. urzęd.).

10) Dla tych żołnierzy, którzy na podstawie artykułu 7go cesarskiego rozporządzenia z 28. grudnia 1866 wstąpili do armii jako ochotnicy z jednorocznym czasem prezentacyi, zachowuje się prawo do tego uwzględnienia bez uszczerbku.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, 3. stycznia 1868.

---

(143) **Concurs-Kundmachung.** (2)

Nr. 447. Wegen Wiederbesetzung einer Rechnungs-Officialsstelle II. Classe mit dem Jahresgehalte 800 fl., und im Vorrückungsfalle mit 700 fl. öst. W., dann wegen eventueller Wiederbesetzung einer Rechnungs-Officialsstelle III. Classe mit dem Jahresgehalte von 600 fl. oder 500 fl. öst. W. beim Rechnungs-Departement des Lemberger k. k. Ober-Landesgerichtes wird hiemit der Concurs mit der Bewerbungsfrist bis Ende Jänner 1868 ausgeschrieben.

Bewerber um diesen Dienstposten haben ihre gehörig eingerichteten Gesuche im vorgeschriebenen Wege an das Lemberger k. k. Ober-Landesgerichts-Präsidium zu richten.

Lemberg, am 14. Jänner 1868.

(141) **E d i c t.** (2)

Nr. 1020. Von dem k. k. Landes- als Handelsgerichte wird dem abwesenden **Marcus Spieler** mit diesem Edicte bekannt gemacht, daß wider ihn über Anlangen des **Abraham Urich** die Zahlungsauflage der Wechselsumme von 120 fl. öst. Währ. s. N. G. z. Zahl 1020 - 1868 erlassen worden ist.

Da der Wohnort desselben unbekannt ist, so wird ihm der Herr Landes-Advocat Dr. **Frenkel** mit Substituirung des Herrn Landes-Advocaten Dr. **Kolischer** auf seine Gefahr und Kosten zum Curator bestellt, und demselben der oben angeführte Bescheid dieses Gerichtes zugestellt.

Lemberg, am 9. Jänner 1867.

(103) **Kundmachung.** (2)

Nro. 82253. Der mit dem Statthalterei-Erlasse vom 30. November 1867 Z. 74520 zum Civil-Ingenieur für das Kronland Galizien und Lodomerien sammt dem Großherzogthume Krakau authorisirte und in Krakau ansäßige **Anton Laszczkiewicz** hat den vorgeschriebenen Eid am 15. December 1867 geleistet.

Was hiemit zur allgemeinen Kenntniß gebracht wird.

Von der k. k. Statthalterei.
Lemberg, am 31. December 1867.

Obwieszczenie.

Nro. 82253. Antoni Łuszczkiewicz, reskryptem c. k. Namiestnictwa z dnia 30. listopada 1867 liczba 74520 inżynierem cywilnym dla królestw Galicyi i Lodomeryi z wielkiem księstwem Krakowskiem mianowany i w Krakowie osiadły, złożył dnia 15. grudnia 1867 przepisaną przysięgę.

Co niniejszem do publicznej wiadomości podaje się.

Z c. k. Namiestnictwa.
Lwów, dnia 31. grudnia 1867.

(84) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 3234. C. k. sąd powiatowy w Andrychowie podaje niniejszem do wiadomości, że wprowadzonem zostało postępowanie celem uznania Franciszka Kocipeńskiego przed 30. laty w Andrychowie zamieszkałego za zmarłego.

Wzywa się zatem tegoż Franciszka Kocipeńskiego, aby w przeciągu jednego roku do sądu się zgłosił lub jakimkolwiekbądź sposobem o swojem życiu i miejscu pobytu sąd zawiadomił, gdyż po bezskutecznym upływie tego terminu sąd na ponowne żądanie interesowanych do uznania go za zmarłego przystąpi.

Dla tegoż niewiadomego równocześnie p. Antoni Heradyn kuratorem ustanowionym został.

Andrychów, dnia 21. grudnia 1867.

(74) **E d i c t.** (3)

Nro. 36518-71129. Von dem k. k. Landesgerichte in Lemberg wird hiemit kund gemacht, daß die executive Feilbietung der über den Gütern **Krzyweńkie, Oparszczyzna** und **Wasylków** für F. Carolina Padlewska ut Dom. 447, pag. 298, n. 232 on. ad 1, 2, 4, 6 et 8, dann Dom. 458, pag. 72, n. 253 et 259 on. intabulirten Summe von 1787 fl. 62½ kr., 1072 fl. 57½ kr., 643 fl. 54½ kr., 729 fl. 34¾ kr. und 2917 fl. 40¾ kr. öst. W. wegen der dem Julius Rosenberg schuldigen Wechselsumme von 1300 fl. öst. Währ. s. N. G. bewilligt wurde.

Es werden zur Vornahme derselben die Tagsatzungen auf den 28. Februar, 27. März und 24. April 1868, jedesmal um 9 Uhr Vormittags im hierortigen Gerichtsgebäude angeordnet.

Die Summen werden abgesondert und zwar eine jede im Nominalwerthe ausgerufen werden, und das Vadium ist mit 5% des Ausrufspreises zu erlegen. Erst bei dem dritten Termine wird die Summe auch unter dem Nominalwerthe überlassen werden.

Bezüglich der auf der Summe haftenden Lasten werden die Kaufslustigen an die k. Landtafel gewiesen, auch wird es ihnen freigestellt, die Licitations-Bedingungen ihrem vollen Inhalte nach in der h. g. Registratur einzusehen.

Zugleich werden alle Diejenigen, welche erst nach dem 6. März 1866 an die Gewähr gelangen sollten, oder denen der gegenwärtige Bescheid aus was immer für einer Ursache nicht zugestellt werden könnte, durch den für diesen und alle nachfolgenden Acte bestellten Curator Hrn. Dr. **Sermak** mit Substituirung des Hrn. Dr. **Maly** und durch Edict verständigt.

Lemberg, am 24. December 1867.

E d y k t.

Nro. 36518-71129. C. k. sąd krajowy Lwowski oznajmia niniejszem, iż sprzedaż egzekucyjna sum zaintabulowanych na dobrach Krzyweńkie, Oparszczyzna i Wasylków na rzecz p. Karoliny Padlewskiej ut Dom. 447, pag. 298, n. 232 on. ad 1, 2, 4, 6 et 8, dalej ut Dom. 458, pag. 72, n. 253 et 259 on. w kwocie 1787 złr. 62½ kr., 1072 złr. 57½ kr., 643 złr. 54½ kr., 729 złr. 34¾ kr. i 2917 złr. 40¾ kr. w. a. z powodu dłużnej p. Juliuszowi Rosenberg sumy wekslowej w ilości 1300 złr. w. a. z p. n. pod następującemi warunkami dozwoloną została.

Do uskutecznienia tejże wyznacza się termina licytacyjne na dzień 28. lutego, 27. marca i 24. kwietnia 1868, każdą razą o godz. 9tej z rana w gmachu tutejszego c. k. sądu krajowego.

Każda suma z osobna i w wartości jej nominalnej wywołane zostaną, a wadyum wynosi 5% ceny wywoławczej, — i w tej ilości złożonem być ma. Przy trzecim dopiero terminie suma każda i niżej ceny wywoławczej to jest wartości nominalnej sprzedaną będzie.

Co do ciężarów na tych sumach zostających, mających chęć kupna do tabuli krajowej się odseła. Zarazem pozwala się tymże co do warunków licytacyjnych zainformować się w registraturze tutejszosądowej.

Zarazem uwiadamia się wszystkich tych, którzyby dopiero po 6. marca 1866 r. jako wierzyciele się wykazali, lub też którymby obecna uchwała z jakiegokolwiek powodu nie mogła być doręczoną, przez ustanowionego dla tego i wszystkich innych poźniejszych aktów kuratora p. adwokata Dra. Sermaka z substytucyą p. adwokata Dra. Malego i przez edykta.

Lwów, dnia 24. grudnia 1867.

(92) **Obwieszczenie.** (3)

Nr. 18083. C. k. sąd krajowy w Krakowie podaje do publicznej wiadomości, iż na żądanie Abrahama Wienera i Judki Rossbacha, celem zaspokojenia sumy 1102 zł. 12½ kr. w. a. z przyn. dozwoloną została relicytacya realności pod l. 212 Gm. VI. d. 33 o. Dz. VIII. n. w Krakowie w przedmieściu Kazimierz położonej, do Sary Chany Tannenbaum należącej, która w jednym terminie na dniu 20. lutego 1868 o godzinie 10tej przed południem w tutejszym c. k. sądzie krajowym pod następującymi warunkami odbędzie się:

1. Cena wywołania stanowi się ofiarowana przy poprzedniej relicytacyi przez Natana Steinberga suma 1400 zł. wal. austr. z tym dodatkiem, że realność ta w tym terminie i niżej tej ceny sprzedaną będzie.

2. Każdy chęć kupna mający obowiązany będzie złożyć do rąk komisyi licytacyjnej jako wadyum dziesiątą część ceny wywołanej, t. j. sumę 140 zł. w. a. w gotówce lub c. k. austryackich obligacyach rządowych, lub w listach zastawnych galicyjskiego stanowego kredytowego instytutu z kuponami podług kursu.

Dalsze warunki w registraturze sądowej przejrzane być mogą.

Kraków, dnia 4. grudnia 1867.

(94) **Ogłoszenie.** (3)

Nro. 3140. C. k. sąd powiatowy w Głogowie niniejszem uwiadamia, że gdy w skutek wezwania c. k. sądu obwodowego w Rzeszowie z dnia 2. listopada 1866 do l. 6359 celem przedsięwzięcia w sprawie małżonków Łukasza i Anny Małodobrych przeciwko Antoniemu Kaznowskiemu o zapłacenie przez Wincentego Pado wyrokiem z dnia 14. czerwca 1866 do l. 3428 wywalczonej sumy 900 złr. w. a. z pn. pozwolonej egzekucyjnej licytacyi realności pod l. 38 w Głogowie położonej, do Antoniego Kaznowskiego należącej, pierwsze termina licytacyjne bezskutecznie upłynęły, na ponowne żądanie egzekwentów na podstawie §. 153 i 434 proc. sąd. nowy termin na dzień 17. marca 1868 o godzinie 10tej przed południem w kancelaryi sądowej celem zaspokojenia z większej sumy 900 złr. resztującej kwoty 305 złr. w. a. z tym dodatkiem ustanawia się, iż suma wywoławcza na 1500 złr. w. a. zniszczoną została, i że na tymże terminie realność niżej ceny szacunkowej sprzedaną zostanie.

Każdy chęć kupna mający może ekstrakt tabularny, warunki licytacyjne i ułatwiające warunki w kancelaryi sądowej podczas urzędowych godzin przejrzeć.

Z c. k. sądu powiatowego.
Głogów, dnia 14. grudnia 1867.

(104) **E d i c t.** (3)

Nro. 8470. Beim k. k. Bezirksgerichte in **Brody** hat **Samuel A. Byk** wider die dem Leben und dem Aufenthalte nach unbekannten **Ruchel Hirschfeldin** und **Iser Minden** und für den Fall ihres Ablebens wider deren dem Namen und Wohnorte nach unbekannten Erben, für welche zur Wahrung ihrer Rechte der hierortige Advocat Hr. Dr. **Landau** zum Curator bestellt wurde, um Auftragerlassung zur Nachweisung binnen 30 Tagen der Rechtfertigung der im Lastenstande der in **Brody** sub Tab.-Nr. 308 gelegenen Realität zu Gunsten der **Ruchel Hirschfeldin** bewirkten Pränotation der Summe pr. 765 fl. wie auch der über dieselbe Lastpost zu Gunsten des **Iser Minden** bewirkte Superpränotation der Summe pr. 595 fl. das Ansuchen sub praes. 22. December 1867 Z. 8470 gestellt, welchem unterm Heutigen willfahrt wurde.

Die genannten Belangten werden daher aufgefordert, die erwähnte Nachweisung entweder selbst zu liefern, oder ihre Behelfe dem aufgestellten Curator mitzutheilen, oder aber einen Bevollmächtigten namhaft zu machen, widrigens sie sich die Folgen der Verabsäumung selbst beizumessen haben werden.

Brody, am 28. December 1867.

(111) **E d y k t.** (3)

Nr. 5285. C. k. sąd powiatowy miejsko-delegowany dla okolic miasta Lwowa podaje do wiadomości, iż Jan Dąbrowa włościanin z Hołoska wielkiego, za marnotrawcę uznany, z tego powodu pod kuratelę podciągnięty i temuż Benjamin Gröschel z Hołoska za kuratora ustanowiony został.

Lwów, dnia 16. grudnia 1867.

(105) **Edykt.** (1)

Nro. 18588. C. k. sąd obwodowy Tarnowski niniejszym edyktem wiadomo czyni, że spadkobiercy ś. p. Wincentego Ligęzy w sprawie tego ostatniego przeciw spadkobiercom ś. p. Hermolausa Jordana o zapłacenie sumy 490 złr. m. k. tytułem remuneracyi pod dniem 28. grudnia 1867 do l. 18588 prośbę o amortyzacyę listu i plenipotencyi ś. p. Hermolausa Jordana z dnia 21. października 1832 i wyroku c. k. sądu obwodowego Tarnowskiego z dnia 23. kwietnia 1856 do l. 2129 wnieśli, w skutek czego celem percepcyi stron interesowanych termin na dzień 26go marca 1868 o godzinie 10tej z rana wyznaczony został.

Ponieważ miejsce pobytu niektórych spadkobierców Hermolausa Jordana, mianowicie Ignacego Sucheckiego, Joanny z Sucheckich Koźmińskiej, Jana Sucheckiego, Juliusza Bierzyńskiego, Edwarda Siemińskiego, Piotra Szembeka, Józefa Zabawskiego, Stanisława Sucheckiego, Brunona Sucheckiego, Władysława Sucheckiego, Waleryi z Rogawskich Wielogłowskiej, Konstantego Cieślińskiego, Heleny z Żelichowskich Twardzikowskiej, Alexandra Żelichowskiego, Teresy Żelichowskiej, Zygmunta Żelichowskiego, Martyny z Zaborowskich Jordanowej — nie jest wiadomy, przeznaczył tutejszy sąd dla zastępstwa na koszt i niebezpieczeństwo niewiadomych spadkobierców tutejszego adwokata p. Dra. Grabczyńskiego z substytucyą p. adw. Dra. Jarockiego na kuratora.

O czem pomienionych spadkobierców Hermolausa Jordana niniejszym edyktem się uwiadamia.

Z rady c. k. sądu obwodowego.

Tarnów, dnia 31. grudnia 1867.

Doniesienia prywatne.

Ogłoszenie konkursu.

W celu wydzierzawienia sceny niemieckiej w teatrze ś. p. Stanisława hr. Skarbka we Lwowie na lat sześć, mianowicie: od kwietnej Niedzieli bieżącego roku do kwietnej Niedzieli 1874 rozpisuje się niniejszem konkurs z tym dodatkiem, że ubiegający się o to przedsiębiorstwo podania swoje należycie zaopatrzone najdalej do 15. lutego b. r. do centralnej Administracyi majątku fundacyjnego ś. p. hr. Skarbka we Lwowie wnieść, a za poprzedniczem zawezwaniem ze strony tejże Administracyi w przeciągu dalszych ośmiu dni w celu ewentualnego zawarcia kontraktu do tejże Administracyi osobiście zgłosić się mają.

Do podań dotyczących mają być wiarygodne dowody o wieku, moralnem prowadzeniu się, dotychczasowem zatrudnieniu i w danym razie o artystycznem wykształceniu, nakoniec o majątku ubiegającego się dołączone.

Główne zarysy kontraktu będą następujące:

a) Przedsiębiorca zobowiązuje się niemiecką scenę we Lwowie w okresie czasu dzierzawy w dobrym stanie utrzymywać, starać się o pozyskanie odpowiednich sił artystycznych i tygodniowo cztery przedstawienia na przemian dawać, mianowicie: opery, trajedje, komedje i dramata, również i wodwile.

b) Przedsiębiorca będzie miał wyłączne prawo reduty i maskowe bale w zabudowaniu teatralnem dawać, również z lokalności na ten cel i na przedstawienia teatralne przeznaczonych bezpłatnie użytkować.

c) Przedsiębiorca będzie dalej miał prawo z przedstawień innych, jako to: muzykalnych, deklamacyjnych zabaw, ogni sztucznych, sztuk konnych i akrobatycznych, menażeryj i t. p. $^{10}/_{100}$ ewentualnie $^{15}/_{100}$ od dochodu brutto pobierać; nadto zapewnia się mu przy zawarciu kontraktu stosowna subwencya w rocznej kwocie aż do 10.000 zł. wal. austr. ze strony fundacyi na ten wypadek, jeżeli się w czasie konkursu nie znajdzie odpowiedni ubiegający się, któryby z mniejszą subwencyą kontrakt zawrzeć się ofiarował.

Ubiegający się mają zatem w swoich podaniach wyraźnie wymienić, czy i jaką kwotę subwencyjną od fundacyi dla wdów i sierót przeznaczonej pobierać sobie życzą, przyczem, jak się samo przez się rozumie, przy równych z resztą warunkach, temu da się pierwszeństwo, który mniej uciążliwe warunki pod tym względem fundacyi wymienionej stawiać będzie.

Jako dalszy warunek kontraktu ustanawia się nakoniec, że w razie, gdyby fundacya ta podczas trwania niniejszej dzierzawy z obowiązku utrzymywania sceny niemieckiej zwolnioną została — lub od roku 1872 nadal od opłaty podatku domowego z gmachu teatralnego od W. Rządu uwolnienia nie uzyskała, fundacyi prawo przysłużać będzie, kontrakt ten w razie potrzeby nawet za wynagrodzeniem pauszalnem w kontrakcie oznaczyć się mającem, za awizacyą 6-miesięczną rozwiązać.

Na zabezpieczenie zobowiązań przyjętych ma przedsiębiorca przed zawarciem kontraktu kaucyę w kwocie 6000 zł. w. a. w gotówce, lub w c. k. austr. papierach wartościowych podług kursu złożyć.

Kontrakt staje się dla przedsiębiorcy z dniem podpisania takowego obowiązujący, dla fundacyi zaś dopiero po zatwierdzeniu go przez Radę Administracyjną.

Z centralnej Administracyi majątku fundacyi ś. p. Stanisława hr. Skarbka dla wdów i sierót.

Lwów, dnia 14. stycznia 1868. (151—1)

Dyrekcya Towarzystwa Przyjaciół sztuk Pięknych w Krakowie,

zawiadamia Szanownych Panów Artystów, że wystawa sztuki malarstwa, rzeźbiarstwa i architektury na rok 1868 otwartą zostanie z dniem 9tym marca w lokalu Towarzystwa przy ulicy Brackiej w domu barona Lossina. Trwać będzie miesięcy dwa. Dyrekcya wzywając uprzejmie Panów Artystów, by ze swemi dziełami na tę wystawę pospieszyć nie omieszkali, prosi zarazem, ażeby takowe nadesłać raczyli przed 25tym lutego pod adresem:

Na wystawę sztuk pięknych w Krakowie.

Przesyłkę Dyrekcya przyjmuje na koszt Towarzystwa, z tem atoli zastrzeżeniem, że paki mają być oddawane na zwykłe pociągi lub wozy towarowe ktoby zaś je chciał przesłać pociągiem osobowym pospiesznym lub przez pocztę, sam winien opłacić chyba że paczka nie wiele waży i tylko pocztą może być przesłaną, w takim razie Dyrekcya ponosi koszta transportu. Przesyłki spóźnione, nadchodzące na dwa tygodnie przed zamknięciem wystawy, przesyłający sam opłaci.

Ktoby chciał przesłać pakę niezwykłych rozmiarów lub ciężaru, zwłaszcza ze stron dalekich, winien wprzódy porozumieć się z Dyrekcyą co do kosztów transportu.

Dyrekcya ma sobie za obowiązek ostrzedz Panów Artystów, że dzieło sztuki, które nie będzie na wystawie najmniej przez miesiąc, zakupione nie będzie.

Kraków, dnia 11. stycznia 1868.

J. Fr. Kolosowski,

(123—3) P. O. sekretarza Dyrekcyi.

Z c. k. galic. drukarni rządowej.